



Ján Adamus

16. nedeľa v období „cez rok“ – v roku A

Ježiš predniesol zástupom aj iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá človekovi, ktorý zasial na svojej roli dobré semeno. Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkol a odišiel. Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, ukázal sa aj kúkol. K hospodárovi prišli sluhovia a povedali mu: „Pane, nezasial si na svojej roli dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkol? On im vravel: „To urobil nepriateľ.“ Sluhovia mu povedali: „Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?“ On odpovedal: „Nie, lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy. V čase žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkol a poviažite ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zhromaždíte do mojej stodoly.“ Predniesol im ešte iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá horčičnému zrčku, ktoré človek vzal a zasial na svojej roli. Ono je síce najmenšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je väčšie než ostatné byliny a je z neho strom, takže prilietajú nebeské vtáky a hniezdia na jeho konároch.“ Ďalšie podobenstvo im povedal: „Nebeské kráľovstvo sa podobá kvasu, ktorý žena vezme a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí.“ Toto všetko hovoril Ježiš zástupom v podobenstvách. Bez podobenstva im nehovoril nič, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok: „Otvorím svoje ústa v podobenstvách, vyrozprávam, čo bolo skryté od stvorenia sveta.“ Potom rozpustil zástupy a vošiel do domu. Tu k nemu pristúpili jeho učeníci a vraveli mu: „Vysvetli nám podobenstvo o kúkoli na roli.“ On im povedal: „Rozsievateľ dobrého semena je Syn človeka. Rola je svet. Dobré semeno sú synovia kráľovstva, kúkol sú synovia Zlého. Nepriateľ, ktorý ho zasial, je diabol. Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli. Ako teda zbierajú kúkol a pália v ohni, tak bude aj na konci sveta: Syn...

Mt 13, 24–43

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Veľmi často môžeme na televíznej obrazovke sledovať filmy, kde sa rozpráva o krádežiach, lúpežoch a vraždách. Samozrejme, že tieto veci sú iba nafilmované, ale aj tak sa nám pri ich pozeraní búri celé vnútro. O čo horšie je, keď sa takéto násilnosti dejú v skutočnosti. Vtedy mnohých ľudí napadne otázka: Ak Boh naozaj existuje, ako je to možné, že čosi také dopustí? Prečo nevykántri zo sveta zlo, aby už neboli vojny, zločiny, a aby na zemi zavládol pokoj? Tento návrh je iste dobrý, ale ako sami vidíte, on to nerobí. Preto nás možno napadne myšlienka, či sa Boh napokon aj neteší zo zla. Určite nie! Boh svojou podstatou je proti zlu, Boh a zlo sa neznášajú, ako sa neznáša voda a oheň. Prečo ho teda Boh nezničí? Odpoveď nám dáva Sväté písmo. Pán necháva

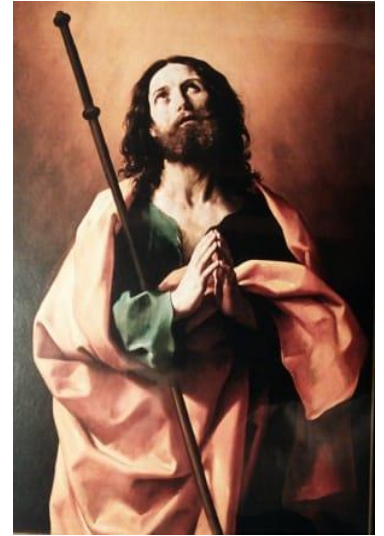
vedľa seba rásť dobro aj zlo, pretože človeka obdaril slobodou. Môže si slobodne voľiť medzi dobrom a zlom. Lebo keby vyničil zlo, človek by už nemal na výber. Bol by donútený konať dobro a stratil by slobodu. Pozrite na hviezdy, ktoré poslúchajú Božie zákony na tisícinu sekundy, ale nikto nepovie, že sú dobré a poslušné, lebo nemajú na výber poslúchnuť či neposlúchnuť Boha. Človek má na výber a Boh mu dáva slobodu, aj keď sa rozhodne proti nemu. Ak by vyhubil zlo, vyhubil by aj slobodného človeka. A práve na plnení alebo neplnení Božích zákonov vidno dobrotu alebo zlobu človeka.

Ďalšia odpoveď, prečo Boh nevykántri zlo, je v tom, že dobrý a zlý človek sa ťažko rozoznávajú. V podobenstve hospodár hovorí, že neslobodno vytrhať kúkol, aby sa pri jeho zbieraní nevytrhla aj pšenica. Dokiaľ je mladou plodinou, ťažko ju rozoznať od kúkoľa. Tak je tomu aj s človekom. O niektorom sa ľudia nazdávajú, že je zlý, bezbožný, ale kto vidí do jeho srdca? Možno je v ňom zakorenená viera v Boha, láska, utrpenie, trpezlivosť... Kto to vie? Preto nie je jednoduché rozdeliť ľudí na dobrých a zlých. Aj my sami len veľmi ťažko môžeme povedať, kam patríme, či medzi dobrých alebo zlých. Preto Ježiš povedal, aby sme nikoho nesúdili.

Napokon aj preto Boh nezničí zlo, lebo chce počkať do žatvy. Žatva je koniec života človeka, ale aj existencie sveta. Boh dáva každému z nás možnosť sa polepšiť. V prírode čosi také nie je možné. Z kúkoľa nikdy nebude pšenica, ale v ľudskom živote je zmena vždy možná. Keby sa však kúkol vytrhal, už by bol so zlým človekom navždy koniec. Pán to nechce urobiť, ale čaká na jeho obrátenie a polepšenie.

Všimnime si muža menom Charles de Foucoud. V mladosti bol zlým človekom a ľahkomyselným dôstojníkom. Zásluhou istého kňaza začal však brať vážne svoju vieru, žil na Sahare a zabúdajúc na seba, slúžil iným. Napokon ho zastrelili Tuaregovia. Až po smrti si ľudia uvedomili krásu jeho povahy, jeho dobrotu a lásku. Mnohí mladí sa snažia napodobňovať jeho život, žiť v bezženstve, v chudobe a pomáhať so všetkých síl tým, ktorí sú biedni a slabí. Čo by sme dnes mali, keby Boh tento „kúkol“ v mladosti vytrhol? Koľko podobných prípadov sa v Cirkvi stalo počas jej existencie? Kto by ich spočítal?

Preto Boh nechce vyhubiť zlého človeka, lebo čaká až do žatvy, kedy sa dá dobre rozoznať pšenica od kúkoľa. Potom už niet pochybnosti a nič sa nedá zmeniť. Kúkol sa hodí na oheň, aby sa spálil a dobro bude povýšené k večnému víťazstvu. Až na konci sveta nastane víťazstvo dobra, ktoré už bude všeobecné, definitívne a slávne. Tak rozhodol nebeský Otec. Žime tak, aby sme boli dobrou pšenickou, ktorá prinesie bohatú úrodu. Boh nám dáva na to šancu aj celý budúci týždeň.



Kostol sv. Jakuba v Hermovciach

My tebe, Jakub, oddane dnes chválospevy spievame: od siete pozdvihol ťa Pán až k nadpozemským výšinám.

Len čo si začul jeho hlas, i s bratom všetko opúšťaš a hlásaš smelo, nadšene Kristovo meno, učenie.

Ty, svedok Božích zázrakov, sinieš vidieť Krista dvojako: na vrchu v jase nesmiernom v záhrade v temne smrteľnom.

Chceš s Pánom napred postúpiť, s ním kalich utrpenia piť: prvý smieš z apoštolov zniesť smrť pre Krista a jeho zvest'

Pri Pánovi si verne stál a svetlo neba rozlieval; pros, by v nás viera žiarila i nádej v srdci blaživá.

Pomôž nám Krista milovať, príkazy jeho zachovať, aby sme mu aj na nebi spievali hymnu veleby. Amen.

Rodičovské skratky

Si zlý! Si zlá!

(o sebaúcte dieťaťa)

Ešte trochu inak o „škatuľkách“

Keď dám dieťaťu „nálepku“ (chcem ho napriek jeho originalite vtesnať do nejakej „škatuľky“ s popisom), dávam mu cez ňu najavo svoju mienku o ňom, svoje očakávania a dieťa často vystavované nálepkovaniu túto predstavu pravdepodobne preberie. Vytvára si o sebe skreslený obraz. Si zlý! Si slimák! Babrák! Lenivec! ... „Keď som taký, som taký. Načo niečo meniť? Očakávate odo mňa presne toto, milí rodičia...“ Dieťa môže rezignovať. „Keď som v škatuľke trojkárov, načo sa snažiť o jednotku?“

Nálepky môžu byť aj pozitívne, no napriek tomu nesú pre dieťa riziko. Keď malá princezná x-krát denne počuje, že je „šikuľka“, môže mať neskôr problém prijať svoj omyl - veď sa od nej očakáva dokonalosť! Oveľa ťažšie môže prežívať situáciu, keď zrazu šikuľkou nie je. A oveľa ľahšie môže pristúpiť k nevhodnému prostriedku, aby tou šikovnicou bola za každú cenu. Aj za cenu podvodu, ubližovania.

Pre dieťa s nálepkou „milé, poslušné dieťa“ môže byť náročné prejaviť svoj názor alebo sa vzoprieť partii či ubližujúcemu prikazu. Veď je predsa vždy „tým poslušným“.

Riziko pozitívnych nálepiek teda spočíva v tom, že dieťa manipulujú očakávania, prania druhých. Cíti tlak - nemôže predsa sklamať, musí sa usmievať, všetkému rozumieť, aj keď to tak nechce alebo necíti.

Oceňovanie a pozitívne dôsledky

Pri vytváraní pravdivého sebaobrazu dieťaťu pomôžeme tým, že oceníme jeho snahu, rozlišovanie medzi dobrým a zlým.

„Tvoja pomoc s riadom mi padla vhod. Ďakujem, teraz máme viac voľného času.“

„Všimol si si, čo je teraz dôležité urobiť. Oceňujem tvoju ochotu.“

„Aha, tvoja sestrička sa usmieva. Bolo jej príjemné, čo si urobil.“

Pomenujeme, vyzdvihneme pozitívne dôsledky, ktoré vyplývajú zo správneho konania: „Stihol si si urobiť projekt v predstihu a teraz máš čas ísť na bicykel. Nie je to super?“

Alebo: „Tú kolobežku ste si napokon prestriedali. Vyzerá to tak, že ste teraz spokojní obaja.“

Mária Jokelová Ťuchová „Rodičovské skratky“

30. Ak ste mali šťastie stretnúť sa s úprimne veriacim človekom, ktorý z viery žije, je to radosný zážitok. Bývajú to naši starší a zrelí ľudia alebo mladí nadšenci, ktorých sa dotkla milosť. Vo svete žijú ako trapisti s jasnou tvárou a s pokojom v srdci. Udivujú vás svedectvom o tom, čo všetko je možné vo viere prijať a prežiť aj v našom svete. Podobne ľudia, ktorí trpezlivo, pokojne a pri plnom vedomí nesú svoj ťažký kríž. Ľudia múdri prežitým utrpením, prenasledovaním. Stačí, aby povedali slovo, vetu, stačí jediný riadok, skromné gesto alebo len spomienka na nich, že sú a žijú, a naše pochybnosti sa tratia, pokojnejšie kráčame v ich svetle.

Anton Srholec: Každodenné zamyslenia“

Zastupovanie:

Počas mojej neprítomnosti ma bude, pre prípad zaopatrovania sv. sviatostami alebo vykonania pohrebných obradov, zastupovať vdp. JUDr. ICLic. Branislav Trubač, farár v Budmericiach. (telefón: 0918 650 744)

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie, výzdobu a prípravu kaplnky sv. Anny.

Upratovanie farského kostola bude potrebné až o dva týždne - v sobotu 5. augusta.

Sväté omše v 16. týždni cezročného obdobia (A)

24.VII. pondelok

18:00 Nebude

25.VII. utorok

18:00 Nebude

26.VII. streda

18:00 Nebude

27.VII. štvrtok

18:00 Nebude

28.VII. piatok

18:00 Nebude

29.VII. sobota

08:00 Nebude

30.VII. 17. Nedeleň cezročného obdobia (A)

08:00 Za † Jozefa Brečana (1. mesiac od smrti)

Lekto: Vráblová Radakovičová

11:00 Za farníkov

Lektor: Kosnáčová T. Kordošová

Liturgický kalendár

24.VII. pondelok sv. Šarbela Makhlufa, kňaza, **Lsp**

25.VII. utorok sv. Jakuba, apoštola, **Sviatok**

26.VII. streda sv. Joachyma a Anny, rodičov Panny Márie, **Lsp**

27.VII. štvrtok sv. Gorazda a spoločníkov, **Sp**

28.VII. piatok sv. Viktora, pápeža, **Lsp**

29.VII. sobota sv. Marty, Márie a Lazára, **Sp**

Kto hľadá, nájde

Po tomto nastavení na rozmanitú obraznú reč Biblie si môžeme i my sami nájsť jej ďalšie symboly. A vybrať si taký symbol, ktorý je nám najbližší, ako keď si vyberáme spomedzi fotografií blízkeho človeka tú najvydarenejšiu. V Biblii napríklad nájdeme aj prirovnanie, že je ako *zrkadlo*, v ktorom vidíme svoju tvár v pravom svetle, alebo je *liekom*, ktorý lieči všetko. Alebo je ako *kolesá*, ktoré mapujú zemský povrch a hýbu sa na všetky svetové strany, len aby Božie slová našli svojich adresátov. Či ako zachraňujúca *rúška*, ktorou do nás Boh vdychuje všetky dimenzie života, alebo *kladivo* na akúkoľvek tvrdosť ľudského srdca.

Biblia o sebe dokonca tvrdí, že je pokladnicou so starými i novými klenotmi alebo kompas, ktorý nám pomáha rozlišovať správnu cestu od tej zlej. Áno, Biblia je knihou pre všetky prosté okolnosti života, ako aj pre celú našu bytosť od hlavy až po päty. Evanjelista Lukáš až dvakrát dosvedčuje, že Mária zachovávala všetky udalosti okolo Ježiša v srdci a meditovala o nich.

Ona asi nečítala Písma z nejakej knihy či zvitku, ale „čítala“ Božie slovo, ktoré sa stalo telom v jej Synovi. Čítala Ježiša. A tak vlastne Mária sama je pre nás živým symbolom Písma.

Napokon si pripomeňme náš úvodný symbol: Písmo ako zamilovaný list od Boha pre teba i pre mňa konkrétne. Lebo Pánovo slovo nás miluje, aj keď napomína, aj keď prosí, ba aj keď sa vyhráňa. Miluje nás aj vtedy, keď hrešíme. A milovať nikdy neprestane.

Keď symboly stratia silu

Symboly vždy poukazujú na niečo, čo nás presahuje. Aké nie sú absolútne. Ich úloha súvisí s našou neistou a ubiehajúcou existenciou. Tak je to dokonca aj s Bibliou. Božie slovo je večné, ale Biblia nie. Pretože raz príde čas, keď budeme môcť Slovo Boha vidieť na vlastné oči.³⁹ A vtedy prestaneme čítať Bibliu. Už ju budeme kontemplovať z tváre do tváre a nebudú potrebné žiadne symboly. Zmiznú všetky napísané slová a zostane len Večné Slovo, Ježiš Kristus. Svätý Augustín o tom hovorí: Keď sa Pán vráti, bude taký jasný deň, že lampy už viac nebudú potrebné. Nebude sa už čítať z Prorokov, neotvorí sa viac kniha Apoštola, nebudeme už hľadať Jánovo svedectvo, ba nebudeme potrebovať ani evanjelium. Pretože budú odstránené všetky Písma, ktoré boli pre nás zažaté ako lampy v noci tohto storočia, aby sme neostali v tmách...

Čo uvidíme, keď všetky tieto prostriedky odložíme? Čím sa bude živiť myseľ? V čom sa bude kochať náš život? Odkiaľ bude tá radosť, akú oko nevidelo, o ktorej ucho nepočulo, ktorá nikdy nevstúpila do srdca človeka? ...To nám hovorí evanjelium: „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh.“ Prídeš k prameňu, odkiaľ k tebe prichádzali kvapky rosy; uvidíš jasné svetlo, z ktorého po nepriamych a krivolakých cestách prichádzal do tvojho srdca iba lúč, zahalený do temnôt a ktorý ešte potreboval očistenie. Konečne budeš môcť vidieť svetlo a zniesť jeho jas.

Nebude teda dobré spoznať a čítať Bibliu, kým je medzi nami? Kým môžeme? Aby keď prideme do nebeského kráľovstva, neprišli sme doň ochudobnení, bez jedinečnej skúsenosti s ňou?

Dagmar Kráľová „Skús to Bibliu“

Duchovný život

Teda nie pôst ako diéta?

To rozhodne nie! Uvedomme si, že v pôste nejde o chudnutie, ale o zameranie sa na Boha. Ak si niečo odopriem, mal by som vidieť dôvod svojho odopierania. Napríklad mám chuť na mäso, ale poviem si, že si ho nedám, viem si odôvodniť, prečo som si ho nedal. Pôstom a odopieraním sa chceme sústrediť na Božiu tvár, srdce, na jeho myslenie. Vyžaduje si to cvičenie a veľa pevnej vôle v kráčaní, no výsledok a ovocie sa ukáže. Svätý Pavol hovorí: „Všetko smiem, ale nie všetko mi osoží.“ Ak vieme, čo nám osoží v duchovnom raste a v tom, aby sme žili v Ježišovej milosti, ktorú ako vinič dáva pre všetky ratolesti, vtedy naozaj môžem prinášať ovocie. Lebo práve cez ovocie nášho života sa ukazuje nakoľko sme v Ježišovi. Pôst je nástrojom, vďaka ktorému sa viac preklápanie do duchovného života.

Aký máte vy osobne vzťah k pôstu?

Pamätám si, že jeden čas som bol v pôste dlhšie obdobie, keď som viac dní nič nejedol. Bol to pre mňa silný zážitok, lebo dodnes presne viem, na ktorom mieste som bol. Veľa som sa modlil, bol som v tichu s Bohom. Dnes vnímam, že aj vďaka pôstu bol ten čas bodom môjho najväčšieho duchovného posunutia sa v živote. Dodnes mám rád taký pôst, keď si poviem, že toto nebudem. Nie preto, aby som ukázal svoj výkon alebo aby som si niečo dokázal, ale aby rástol môj duch. Skúste to vyskúšať! Uvidíte, naozaj vám to v živote pomôže a posunie vás do rovín, kde ste ešte neboli.

Pôst je teda cestou k duchovnému rastu?

V pôste nejde o zápas proti telu, ale kvôli telu a kvôli duši. Je to prostriedok, ktorým dávame priestor duchovnému v nás! Pôst nás dvíha bližšie k Bohu, posúva nás ďalej aj v modlitbe a v almužne. Pôst nebuduje ego, ale spoločenstvo s Kristom. Ak nás má pôst viesť do pýchy, radšej sa nepostime! Nemyslime si, že sme „duchovní velikáni“ kvôli tomu, koľko sme sa dokázali postiť. Ak môj pôst prináša nervozitu a ja v tom momente ubližujem ľuďom, nie je to správne. Ak je ovocie nášho pôstu nedobré, radšej sa nepostime! Skôr si vyberme také veci, ktoré nespôsobia rozdelenie a vďaka ktorým budeme žiť lásku. Pôst je obrovským nástrojom, aby sme sa stali duchovnými ľuďmi a aby milosrdenstvo prúdilo cez naše srdce pre iných ľudí. Rozmyslíme si, čo budeme robiť pre to, aby môj duch rástol a aby som bol silnejší

Ján Buc „Prečo ľudia veria“

Pohreb „toho, čo neviem“

Všetci žiaci boli zaneprázdnení plnením úlohy, zapíňali hárok papiera slovami a myšlienkami. Desaťročná žiačka písala zoznam toho, čo nevie: „Neviem trafiť loptou do koša. Neviem deliť viac ako trojciferným číslom. Neviem, ako získať priateľstvo Júlie.“

Hárok zaplnila už do polovice, no zďaleka ešte neskončila. Odhodlane a vytrvalo písala ďalej.

Prechádzala som uličkou medzi lavicami a nahliadala do prác detí. Všetci písali vety o tom, čo ešte nevedia urobiť: Neviem urobiť desať zhybov. Neviem kopať ľavou nohou. Neviem zjesť len jednu sušienku.

Chcela som sa opýtať pani učiteľky, čo touto úlohou sleduje. Všimla som si, že aj ona čosi píše: „Neviem, ako dosiahnuť, aby Jurkova mama prišla na stretnutie rodičov. Neviem presvedčiť svoju dcéru, aby si trochu upratala izbu. Neviem prehovoriť malého Gabriela, aby namiesto pásti používal slová.“

Deti písali ďalších desať minút. Takmer všetci zaplnili celú stranu. Napokon priniesli hárky pani učiteľke, ktorá ich zložila na polovicu a vložila do papierovej škatule od topánok. Napokon do nej pridala aj ten svoj. Škatuľu zatvorila, vzala ju pod pazuchu, zamierila ku dverám a potom k východu. Deti ju nasledovali.

V kúte školskej záhrady začali kopať. Škatuľu so súpismi „toho, čo nevedia“, pochovali do zeme a zasypali hlinou.

Vtedy pani učiteľka vyhlásila: „Chlapci a dievčatá, prosím, pochyťajte sa za ruky a skloňte hlavy.“ Žiaci poslúchli. Rýchlo vytvorili kruh okolo „hrobu“.

Sklonili hlavy a čakali. Pani učiteľka potom predniesla „pohrebnú reč“.

„Priatelia, zišli sme sa tu dnes, aby sme si uctili pamiatku „toho, čo nevieme“. Keď „to, čo nevieme“, bolo na svete, dotklo sa života každého z nás, malých i veľkých. Zanechalo tu svojich súrodencov „môžem“, „chcem“ a „urobím to hneď“. Nech „to, čo nevieme“ odpocívajú v pokoji a každý z prítomných nech pokračuje vo svojom živote bez neho. Amen.“

Na „to, čo nevedeli“, spomínali pri chrumkaní sušienok, pukancov a popíjaní džúsu. Pani učiteľka vystrihla veľkú náhrobnú tabuľu z kartónu a napísala na ňu: „Tu leží „to, čo neviem“ a doplnila dátum.

Náhrobná tabuľa visela v triede celý zvyšok školského roku. V zriedkavých chvíľach, keď na to niektorý zo žiakov zabudol a povedal „neviem“, pani učiteľka mu jednoducho



ukázala túto náhrobnú tabuľu. Žiak si tak pripomenul, že „to, čo nevie“, zomrelo, a svoju odpoveď zmenil.

Ešte aj dnes, po rokoch, si vždy, keď počujem výraz „neviem“, spomeniem, že „neviem“ už nie je medzi nami.

Bruno Ferrero „O čom sníva jablko“

JEŽIŠ SA MODLÍ ZA APOŠTOLOV

Jn 17,15-19

Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta a pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení v pravde.

Uvažujme: V udalosti Poslednej večere má neodmysliteľné miesto veľkňazská modlitba Pána Ježiša. V nej sa modlí za svojich apoštolov. Do svojej modlitby vkladá dôverný vzťah k nim.

Niet plnšieho a istejšieho vzťahu ako ten, ktorý je vložený do vzťahu s Bohom, do modlitby. Evanjelista nezachytáva, čo v tej chvíli robia apoštoli a čo v nich modlitba vyvoláva. Sami však môžeme prežiť, čo v nás vyvoláva myšlienka, že Ježiš sa modlí za nás alebo že sa za nás modlí niekto druhý. Naše kňazské povolanie je zasadené do modlitby. Z nej žije, s ňou vstáva i padá.

Pripomeňme si múdre slová človeka, ktorý povedal, že neverí nijakému apoštolátu, ktorý sa nezrodil z modlitby. A kardinál Martini tvrdil, že kríza duchovného povolania je vždy krízou modlitby.

Čo sa týka obsahu Ježišovej modlitby, chceme upriamiť svoju pozornosť na dve prosby. Pán Ježiš prosí, aby nebeský Otec uchránil apoštolov pred Zlým a aby ich posvätil pravdou, ktorou je jeho slovo. Najúčinnjšou zbraňou voči Zlému, ktorý obchádza Kristových apoštolov a hľadá, koho by zožral, je práve modlitba. Modlite sa, aby ste neupadli do pohoršenia (porov. Lk 22,40). Kristov kňaz je bez modlitby vydaný napospas Zlému.

Pán Ježiš nás však nechce vidieť iba uchránených pred Zlým. Chce, aby sme sa naplnili a posvätili pravdou. V tom vidí záruku, že budeme a zostaneme jeho apoštolmi. Kňazské povolanie obstojí vtedy, ak je zakorenené v modlitbe.

Povzbudíme sa: Azda každý sme sa dostali do situácie, keď sme si jasne uvedomili, že sa niekto za nás modlí. Pre mňa bolo prekvapením a veľkým povzbudením, keď som sa po smrti svojej mamy dočítal v otcových spomienkach, že sa modlila za moje povolanie ešte pred mojim narodením.

Pýtajme sa: Čomu ma učí a k čomu ma vedie Ježišova modlitba za apoštolov? Pamätám na to, že ako Kristov kňaz žijem zo svojej osobnej modlitby i z modlitby druhých? Usilujem sa, aby moja apoštolská, pastoračná a evanjelizačná práca bola zrodená v modlitbe a bola tiež modlitbou sprevádzaná? Modlím sa o ochranu pred Zlým, za posvätenie svojho života pravdou? Som vďačný známym i neznámym, čo sa za mňa modlia? Modlím sa za tých, ku ktorým som poslaný slúžiť?

Konajme: Moja dnešná adorácia bude modlitbou vďaky za všetkých, ktorí sa v Cirkvi modlia za kňazov.

Modlime sa: Pane Ježišu, v posledný večer svojho pozemského života si dal dôležité miesto modlitbe za apoštolov. Ďakujem ti za túto modlitbu, veď si sa modlil aj za mňa. Veľmi ma posilňuje a povzbudzuje vedomie, že prosíš Otca za nás, za svojich kňazov. Pripájam sa k tvojej modlitbe a prosím spolu s tebou za všetkých kňazov Cirkvi. Chráň nás pred Zlým a posväčuj nás stále svojou pravdou.

Jozef Šuppa SJ „Ježišove otázky“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku